

Αριθμός απόφασης 1792 /2017
Αριθ. Πρωτ. 494/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(Εκουσία Δικαιοδοσία)

Συγκροτήθηκε από τη δικαστή, Ειρηνοδίκη, Ηρακλείου [REDACTED] του ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ηρακλείου, με τη σύμπραξη της γραμματέως [REDACTED].

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 20-9-2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : [REDACTED] του Δημητρίου και της Αντιγόνης, κατόχου του ΑΦΜ [REDACTED] Α' ΔΟΥ Ηρακλείου Κρήτης, κατοίκου κοινότητας [REDACTED] Κρήτης, [REDACTED] Μετόχι, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Δαριβιανάκη Μαρίας.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αμερικής αρ. 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παραστάθηκε η πληρεξούσια δικηγόρος της [REDACTED]

Η αιτούσα με την από 10-3-2014 αίτησή της, που απευθύνθηκε στο Δικαστήριο αυτό (αρ. Πρωτ 494/10-3-2014), ζητάν να γίνει δεκτή για όσους λόγους αναφέρονται σε αυτή. Δικάσιμος για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε η δικάσιμος, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας κατά την οποία νόμιμα εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου (αρ. 22) και ακολούθησε συζήτηση, όπως σημειώνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά. Προ πάσης συζητήσεως, η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας, παραδεκτά κατ' άρ. 224 εδ. β' ΚΠολΔ, συμπλήρωσε την αίτηση, όπως καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, αλλά και δια των προτάσεων της.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρ. 747 παρ. 2, 118 ΚΠολΔ και 1 επ. Ν.3869/2010 συνάγεται ότι η αίτηση του άρθρ. 4 παρ. 1 Ν.3869/2010 για να είναι ορισμένη πρέπει να αναφέρει ότι ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας και ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του. Περαιτέρω, στην αίτηση πρέπει να περιέχεται ακριβής περιγραφή της οικογενειακής κατάστασης του οφειλέτη (έγγαμος ή μη, προστατευόμενα μέλη), όπως και το συνολικό ύψος των βιοτικών του αναγκών, δίχως όμως να χρειάζεται ανάλυση των επιμέρους στοιχείων του κόστους αυτών. Εξάλλου, η ανωτέρω αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει: α) κατάσταση της περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, εφόσον υπάρχει, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών. Εκτός των ως άνω αναφερομένων, ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της εν λόγω αίτησης. Ως εκ τούτου, ο χρόνος κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, η κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων του αιτούντος κατά τον χρόνο δανεισμού του, η αιτία του δανεισμού αυτού και οι μηνιαίες δόσεις που κατέβαλλε, όπως και το πώς περιήλθε ο οφειλέτης σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμών, δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης, αλλά ζητήματα κρίσεως κατόπιν απόδειξης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3994/2011, ο οποίος αντικατέστησε το άρθρ. 236 ΚΠολΔ, ΜΠρΗρακλείου 21/2013 ΕΔΥΠ 1/2014 σελ. 17 επ., ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012, ΜΠρΠειρ 141/2014, ΕιρΠειρ 60/2012, Ειρ.Ακράτας 7 και 8/2012 αδημ., ΕιρΝικαίας 39/2012 ΝΟΒ 2012/1444, ΕιρΚορίνθου 67/2012 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Βενιέρης-Κατσάς «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 Για Τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα», Νομική Βιβλιοθήκη, 2011, σελ. 137 και Εισήγηση Αθ. Κρητικού με τίτλο «Αοριστία της κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 αιτήσεως του οφειλέτη περί υπαγωγής του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010» στο από 28ης-30η/01/2013 Σεμινάριο ΕΣΔΙ με θέμα «Ζητήματα Ερμηνείας και Εφαρμογής των Νόμων α) 3869/2010 και β) 4055/2012 αρμοδιότητας

Ειρηνοδικείων», σελ. 8-10). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρ. 388 ΑΚ, σε συνδυασμό με την αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από την διάταξη του άρθρ. 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη και την επαναφορά της ισορροπίας μεταξύ των μερών, αφού ληφθεί υπόψη η παροχή εκείνη που διαταράχθηκε, λόγω διαφόρων απρόβλεπτων περιστατικών, χωρίς να παραβλέπεται η ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του Δικαίου. Περαιτέρω, η υπερχρέωση των πολιτών και ο εξ αυτής αποκλεισμός τους από την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα οδήγησε στην θέσπιση του Ν.3869/2010, με σκοπό την απελευθέρωση των οφειλετών από την κατάσταση παραγωγικής αδράνειας και εγκλωβισμού στην οποία έχουν περιέλθει. Ο ως άνω Νόμος αποβλέπει στην δυνατότητα να δοθεί δεύτερη ευκαιρία στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για επανένταξη στην κοινωνική και οικονομική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010 και ΕιρΑκράτας 7 και 8/2012 ό.π.). Βασικότερες αιτίες υπερχρέωσης θεωρούνται η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων από τραπεζικές εταιρείες, οι ατυχείς προγραμματισμοί, αλλά και τυχόν απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών. Οι επαχθείς για τις πιστώτριες συνέπειες από την υπαγωγή των αιτούντων στο Ν.3869/2010 συνιστούν, βέβαια, επέμβαση στις απαιτήσεις τους, οι οποίες όμως διαμορφώθηκαν σε υψηλά σε σχέση με το ύψος του χορηγηθέντος κεφαλαίου ποσά, λόγω των επιτοκίων που ισχύουν στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, με συνέπεια την υπερχρέωση των πολιτών, που καθιστά αναγκαία τη μείωση των απαιτήσεών τους αυτών ή/και την επιμήκυνσή τους, ώστε να εξασφαλιστεί στους οφειλέτες ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης και να μπορέσουν αυτοί να επανενταχθούν στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα· κάτι που αποτελεί σκοπό του Νόμου και εξυπηρετεί το γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, το οποίο υπερτερεί αυτού των πιστωτριών τραπεζών (βλ. ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012 ό.π. και ΕιρΛάρισας 65/2013 αδημ.). Απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή του αιτούντος στις διατάξεις του Ν.3869/2010 είναι αυτός να έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, σύμφωνα με τις επιταγές της παρ. 1 του άρθρ. 1 του ανωτέρω

2

Νόμου. Αδυναμία, άλλωστε, συνιστά όχι απαραίτητα κάποιο έκτακτο γεγονός, όπως πρόβλημα υγείας, αλλά και παράγοντες όπως αστοχία σχετικά με τις οικονομικές δυνατότητες του δανειολήπτη και ατυχείς προγραμματισμοί (βλ. ΕιρΠάρου 82/2013 αδημ.). Σε αδυναμία πληρωμών βρίσκεται και ο οφειλέτης, ο οποίος καταβάλλει όλα του τα χρέη αλλά δεν μπορεί να καλύψει επαρκώς και με αξιοπρέπεια τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Αυτή πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα της αξιοπρεπούς διαβίωσης και σε περίπτωση μη κάλυψης αυτής, η κάλυψη των απαιτήσεων των πιστωτών δεν αναιρεί την περιέλευσή τους σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (ΕιρΝ.Ιωνίας 6/2011, ΕιρΕλευσ. 12/2012, ΕιρΗρακλ 24/2012, ΕιρΣπερχ 15/2012). Περαιτέρω, μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμών υπάρχει, όταν ο οφειλέτης αδυνατεί να παρακολουθήσει το ληξιπρόθεσμο των χρεών του και να προβεί στη σχετικώς άμεση ικανοποίησή τους. Περαιτέρω, ο Νομοθέτης δεν επιδιώκει την ένταξη στην διαδικασία του Ν.3869/2010 των οφειλετών εκείνων που καρπώθηκαν οφέλη από την υπερχρέωσή τους και βρέθηκαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών με έντονη την δική τους υπαιτιότητα.

Σύμφωνα με το άρθρο 236 του ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22 παρ. 5 του Ν3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση... να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρ. 741 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, ο οποίος επιβάλλει και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης, επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρ. 115 παρ. 3 ΚΠολΔ) εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36/1601, ΕφΑθ

2735/2000, 4462/2002, 2188/2008 ΝΟΜΟΣ και ενδεικτικά ΕιρΚορίνθου 121/2012 ΝΟΜΟΣ).

Επομένως στην εκούσια δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση ή με τις προτάσεις του κατά τη συζήτηση (άρθ. 238 και 256 ΚΠολΔ) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη, ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο, που η μεταβολή δεν βλάπτει τα συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας, δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (βλ. ΕφΑθ 1639/2007, ΑΠ 640/2003 ΕΛΛΔνη 45,1347, ΕιρΠατρών 25/2013, ΕιρΚορίνθ 121/2012, ΕιρΚαβ 161/2012, ΕιρΛαυρ 193/2012 ΝΟΜΟΣ).

Εφόσον επομένως το αντικείμενο της υποθέσεως στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διάγνωση κάποιας έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών, ώσπου να καταστεί η υπόθεση ώριμη για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 745 ΚΠολΔ). Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων, που συνιστούν τις προϋποθέσεις του ζητούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Επιπλέον, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης (βλ. ΕφΑθ 2735/2000, 4462/2002, 2188/2008 ΝΟΜΟΣ και Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρ. 747, παρ. 7). Για το λόγο αυτό εξάλλου, στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, εφαρμόζεται το ανακριτικό (άρθρα 744 και 759 παρ. 3 ΚΠολΔ) και όχι το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθρα 745 και 765 ΚΠολΔ). Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή

(συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται (βλ. *ΕιρΚαβάλας 161/2012 ΝΟΜΟΣ*).

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως αυτή παραδεκτά με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της αιτούσας, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, διορθώθηκε και συμπληρώθηκε, η αιτούσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τη μετέχουσα πιστώτρια, ζητά, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, τη δικαστική ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει με σκοπό την απαλλαγή της απ' αυτά. Με αυτό το περιεχόμενο, η αίτηση αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του ν. 3869/2010 και 741 επ. ΚΠολΔ), δεδομένου ότι για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, του εξωδικαστικού συμβιβασμού κατ' άρθρ. 2 του νόμου, ο οποίος απέτυχε, β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία (άρθ. 2 παρ. 1 ίδιου παραπάνω νόμου) από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 του άνω νόμου, πλην του αιτήματος να απαλλαγεί η αιτούσα από το υπόλοιπο των οφειλών της, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις και για το λόγο αυτό θα πρέπει το εν λόγω αίτημα να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ.1 του Ν 3869/2010, το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αιτήσεως της οφειλέτριας-αιτούσας, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρ. 4, παρ. 1 του Ν 3869/2010. Η αίτηση για απαλλαγή από υπόλοιπα χρεών κοινοποιείται στους πιστωτές (κατ' άρθρο 11, παρ. 1 του Ν

3869/2010) και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών. Άλλωστε, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρ. 69 ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτως. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη. Είναι δε αρκούντως ορισμένη, καθόσον περιέχει όλα τα κατά νόμο (άρθρο 4 παρ. 1 Ν.3869/2010) στοιχεία, ήτοι: 1) κατάσταση της περιουσίας αιτούντος και των πάσης φύσεως εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, 2) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 3) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και 4) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, δεύτερη έκδοση (2012), σελ. 90-93, αριθ. 2-6), απορριπτομένης ως αβάσιμης της σχετικής ένστασης που προέβαλε η καθ' ης. Πιο συγκεκριμένα, απορριπτέα κρίνεται η υποβαλλόμενη από την πιστώτρια 1) ένσταση αοριστίας της αίτησης, ερειδόμενη στο ότι η αιτούσα δεν προσδιορίζει τα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία προκύπτει η μόνιμη αδυναμία πληρωμής, καθώς για την πληρότητα της αίτησης σχετικά με την μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμής δεν προκύπτει από τις διατάξεις του νόμου η αναγκαιότητα της αναφοράς των αιτιών της (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων. Έκδοση 2014, παρ. 81, σελ. 127, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 2013, σελ. 182 με τις εκεί νομολογιακές παραπομπές στην σημείωση με αριθμό 1070). Η υπό κρίση αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 του ν. 3869/2010, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτήν περιστατικά, συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στην ρύθμιση του ν.3869/2010, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη της δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της.

Επιπλέον, η πληρεξούσια δικηγόρος της πιστώτριας αρνείται την ένδικη αίτηση και προβάλλει, τόσο με δήλωση που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά όσο και με τις εμπρόθεσμα και νομότυπα κατατιθέμενες προτάσεις της: 2) την ένσταση μη μόνιμης αδυναμίας πληρωμών, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί, αφού η αδυναμία αυτή έγκειται κυρίως στην ανεργία της αιτούσας, 3) την ένσταση ανειλικρινούς δήλωσης, η οποία είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, αφού από τα προσκομιζόμενα προκύπτει η ειλικρίνεια των ισχυρισμών της, 4) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, η οποία είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου και όχι από διατάξεις δικονομικές (βλ. σχετ. ΑΠ 1006/1999 ΕΛΛΔνη 40.1718, ΑΠ 392/1997 ΕΛΛΔνη 38.1842, ΕφΠειρ 357/2005 ΔΕΕ 2005.1066, ΕφΛαρ 474/2005 Αρμ 2005.1768, ΕφΠατρ 964/2004 ΑχΝομ 2005.22, ΕφΘεσ 1729/2003 Αρμ 2004.1401, ΕφΘράκ 221/2000, ΕφΔωδ 280/1998 ΕΕμπΔ 1999.830, ΕφΠειρ 270/1996 ΔΕΕ 1996.706, ΕφΑθ 9861/1995 ΕΛΛΔνη 39.172, ΕφΑθ 6428/1994 ΕΛΛΔνη 36.1547, ΕφΠειρ 535/1994 ΑρχΝ 1995.415), όπως είναι αυτές του Ν 3869/2010, που προβλέπουν τη διαδικασία υπαγωγής των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων στο ρυθμιστικό πεδίο αυτού.

Από την χωρίς όρκο κατάθεση της αιτούσας, από όλα τα έγγραφα, που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και από όλη την αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η αιτούσα είναι 50 ετών, έγγαμη και έχουν τρία ενήλικα παιδιά. Η αιτούσα είναι άνεργη από το έτος 2009, λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας. Αδυνατεί να συνταξιοδοτηθεί καθώς δεν έχει συμπληρώσει τα ανάλογα συντάξιμα έτη προς τούτο. Εξαρτάται απόλυτα από το ατομικό εισόδημα του συζύγου της, [REDACTED] που προέρχεται από την σύνταξή του. Είναι εγγεγραμμένη στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ χωρίς να λαμβάνει επίδομα ανεργίας καθώς δεν το δικαιούται. Ο σύζυγός της είναι συνταξιούχος του Ι.Κ.Α. και λαμβάνει αναπηρική σύνταξη, ύψους, πλέον, 460,00 ευρώ μηνιαίως,

μετά από καρδιολογικό επεισόδιο που υπέστη το έτος 2011. Η σύνταξη αυτή δεν του καταβάλλεται παγίως και σταθερά αλλά μόνον κατόπιν ελέγχου και εξέτασής του από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή του Ι.Κ.Α.. Από το εν λόγω εισόδημα καταναλώνουν το ποσό των 370,00 ευρώ μηνιαίως, με σκοπό την κάλυψη των πάγιων βασικών βιοτικών τους αναγκών. Επιπροσθέτως, ο σύζυγος της, διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα αγροτεμάχια, τα οποία είναι συνενωμένα ήτοι βρίσκονται το κάθε ένα πλησίον του άλλου στην κοινότητα [redacted] α) [redacted] συνολικής έκτασης 3.000,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με ιδιοκτησία [redacted] με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [redacted], με ιδιοκτησία [redacted] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 2.800,00 ευρώ, β) θ. [redacted] 1.500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [redacted], η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 1.700,00 ευρώ, γ) θ. [redacted] 500,00 τ.μ., τα σύνορα του οποίου είναι τα εξής: Β, Ν, Α, Δ με αγροτικό δρόμο, με ιδιοκτησία [redacted] η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 700,00 ευρώ. Τον μήνα Δεκέμβριο εκάστου έτους λαμβάνει ως αγροτική ενίσχυση/επιδότηση ελαιολάδου το ποσό των 613,08 ευρώ, το οποίο αποτελεί έναν πρόσθετο πόρο διαβίωσης τους μέσω του οποίου καλύπτουν βασικές βιοτικές ανάγκες τους αλλά και ένα μέρος των δανειακών τους οφειλών και υποχρεώσεων. Επί των εν λόγω αγροτεμαχίων διαθέτει, ο ίδιος, συνολικά 110 ρίζες ελιές, από όπου βγάζουνε το λάδι της οικογένειάς τους, προκειμένου να μην επιβαρύνουν το οικογενειακό τους εισόδημα. Τα εν λόγω αγροτεμάχια, στο σύνολο τους, έχουν ελάχιστη εμπορική αξία και ουδέν αγοραστικό ενδιαφέρον. Τέλος, μένουν σε ακίνητο κυριότητας του συζύγου της στην κοινότητα [redacted] Κρήτης και ειδικότερα στην [redacted] Συγκεκριμένα, το εν λόγω κτίσμα είναι ισογείου, συνολικής έκτασης 107,62 τ.μ, και αποτελεί κατασκευή του 2008, οπότε και κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα αποπερατώθηκε. Το εν λόγω ακίνητο, το οποίο αποτελεί ένα ενιαίο ακίνητο, ήτοι μια ενιαία και αδιαίρετη κατοικία, αποκτήθηκε με βάση το με αρ. 2665/11-1-2008 προσκομιζόμενο συμβόλαιο γονικής παροχής ακινήτου. Το ακίνητο αυτό

κείται σε οικόπεδο συνολικού εμβαδού 301,12 τ.μ. επί του οποίου διαθέτει πλήρη κυριότητα. Σε καμία περίπτωση δεν διαθέτει αγοραστική αξία σημαντική, σε σχέση με προγενέστερες εποχές, ήτοι η εμπορική του αξία ανέρχεται στο ποσό περί των 35.000,00 ευρώ. Επιπλέον, σύμφωνα με το εκδοθέν φύλλο υπολογισμού αξίας ακινήτου συμβολαιογράφου, η αντικειμενική αξία του κτίσματος ανέρχεται στο ποσό των 48.694,39 ευρώ, ενώ η αντικειμενική αξία του οικοπέδου ανέρχεται στο ποσό των 3.765,31 ευρώ. Τα όρια του εν λόγω ακινήτου είναι τα εξής: Β,Ν,Α,Δ, με κοινοτικό δρόμο, εν μέρει με ιδιοκτησία [REDACTED] και εν μέρει με ιδιοκτησία [REDACTED] η, με ιδιοκτησία [REDACTED] και με ιδιοκτησία [REDACTED]. Τούτο το ακίνητο αποτελεί τη μόνη κατοικία τους και οικογενειακή τους στέγη.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει το παρακάτω χρέος, ήτοι έχει χορηγηθεί από την καθ' ης η αίτηση στην αιτούσα, το εξής δάνειο: με αρ. 10277400002232007/7-7-2008 σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσού 46.445,23€ την 7-7-2008. Η απαίτηση από το στεγαστικό δάνειο είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης στο πιο πάνω ακίνητο, που αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας και της οικογένειάς της, ιδιοκτησίας του συζύγου της αιτούσας. Η ενήμερη μηνιαία δόση του ανωτέρω στεγαστικού δανείου ανερχόταν στα 343,1€ κατά μέσο όρο. Τα μηνιαία εισοδήματα της αιτούσας κατά το χρόνο του δανεισμού ήταν 800,00 ευρώ, ενώ κατά το χρονικό αυτό σημείο συνυπολογιζόταν και το εισόδημα από την εργασία του συζύγου της, ύψους 1.800,00 ευρώ. Ωστόσο, εξαιτίας της ανεργίας της αιτούσας, εξαιτίας της μείωσης της σύνταξης του συζύγου της, των αυξημένων οικονομικών αναγκών λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας της ίδιας της αιτούσας και του συζύγου της, της εν γένει αύξησης του κόστους ζωής, της ραγδαίας αύξησης της φορολογίας κατά τα τελευταία έτη αλλά και εσφαλμένες εκτιμήσεις ως προς τις δυνατότητες αποπληρωμής, η αιτούσα έχει ήδη πειριέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς την καθ' ης πιστώτριά της. Η αδυναμία της αυτή είναι γενική, καθώς με το μηνιαίο οικογενειακό της εισόδημα, όπως αυτό

διαμορφώθηκε, αδυνατεί και τις στοιχειώδεις μηνιαίες βιοτικές ανάγκες της οικογένειάς της να καλύπτει και τη συνολική μηνιαία δόση του επίδικου δανείου να αποπληρώνει. Σύμφωνα με τα προλεχθέντα, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την ένταξή της στις ρυθμίσεις του νόμου 3869/2010 και ειδικότερα σε αυτήν του άρθρ. 8 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές. Συγκεκριμένα, το ποσό που απομένει, κατά μέσο όρο, από το οικογενειακό εισόδημα για την κάλυψη των δανειακών υποχρεώσεων της οικογένειάς του αιτούντος ανέρχεται σε (460,00 + 51,09 επιδότηση ελαιολάδου/μήνα 370,00) 141,09€. Από τα 141,09€ που απομένουν από τον οικογενειακό προϋπολογισμό, για την αποπληρωμή του δανείου της αιτούσας θα διατεθεί το ποσό των 35€ ανά μήνα προς την καθ' ης πιστώτριά της, δεδομένου ότι με βάση τα έσοδα αυτά έχει υποβάλλει και ο σύζυγος της αιτούσας αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010. Σε περίπτωση που η αιτούσα υποχρεωθεί σε μηνιαίες καταβολές μεγαλύτερου ύψους, δεν θα είναι εφικτός ο οικονομικός απεγκλωβισμός της από τα χρέη και ο σκοπός του Ν.3869/2010, δηλαδή η απαλλαγή από τα χρέη και η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή, δεν θα μπορέσει να εκπληρωθεί. Η διάρκεια της ρύθμισης του άρθρ. 8 θα προσδιοριστεί σε 60 μήνες, ήτοι 5 χρόνια, ήτοι θα καταβάλλει στην καθ' ης 2.100,00 ευρώ.

Κατά συνέπεια των παραπάνω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος, κατά τα ως άνω οριζόμενα, με σκοπό την απαλλαγή του σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν.3869/2010, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παρουσία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς την πιστώτριά της επί πέντε έτη, τις οποίες καθορίζει στο χρηματικό ποσό των τριάντα πέντε (35 ευρώ) ευρώ, οι οποίες θα πραγματοποιούνται για το μήνα Μάρτιο 2018 μέσα στις πέντε (5) τελευταίες εργάσιμες ημέρες και για κάθε επόμενο μήνα μέσα στις πέντε (5) πρώτες εργάσιμες ημέρες.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο, την 29 -12-2017, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους, παρουσία της γραμματέως [REDACTED]

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

[REDACTED]

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

α/α

[REDACTED]

Αναπληρώτρια Προϊσταμένη
της Γραμματείας
του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου

ΕΜΙ
ΔΙΚΗ
Α.Φ.Ι

Εισ/γ
ΠΡΟ
ΠΑΡ/

Λ.Ε.Ι
Δικ.Σ
Τ.Ε.Ι
Λ.Ε.Ι
ΣΥΝΚ
Διαν
Μερι
Παρι

ΕΛ
ΔΙΚ
Α.Φ

Εισ
ΠΡ
ΠΑΙ

Λ.Ε
Δικ
Τ.Ε
Λ.Ε
ΣΥ
Δικ
Με
Πα